

indstille lovforslaget til vedtagelse i uændret skikkelse, mens *Tholstrup* (DR) i betænkningen udtaler, at han ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, men må „advare imod at fortsætte med denne for befolkningen så kostbare binding af erhvervslivet.

Forudsætningerne for en frigivelse er mere tilstede end nogen- sinde, idet de ledige penges problem ikke længere eksisterer, og idet Danmark har forvundet de tab, som krigen påførte landet.

En frigivelse af udenrigshandelen vil forbedre bytteforholdet mellem eksport- og importvarer så betydeligt, at det vil spores i den almindelige levestandard.

Den energi, der sættes ind til ørkesløs kontrol og bureaukra- tisme, kan ved lovens ophævelse frigives og sættes ind i produk- tionens tjeneste til yderligere øgning af velstanden.

De rationeringer, som i ly af loven endnu opretholdes, er helt uden mening, når bortses fra visse allokerede råvarer.

Varernes frie passage over landegrænserne skaber ikke alene velstand, men medvirker også til mellemløst forståelse og fred mellem nationerne.“

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget udtalte *handels- ministeren* som svar på et spørgsmål af *Tholstrup*, at det var hans hensigt så snart som muligt at stille forslag om at *udvide liberali- seringen*, så at den kom til at omfatte i hvert fald 75 pct. i stedet for som hidtil 65 pct.

Dette anså *Tholstrup* for et fremskridt, men han havde gerne hørt en tilføjelse om, at man ville søge at nå endnu højere.

Som ordfører for socialdemokratiet fandt *H. C. Hansen* deri- mod, at tungtvejende argumenter talte imod en så vidtgående liberalisering. Som forholdene lå, ville det efter hans opfattelse være uforvarsomt at gå så langt, som handelsministeren nu fra folketingets talerstol havde meddelt at man ville gå. „Handels- ministeren har gjort opmærksom på, at regeringen i denne for- bindelse ønsker at gennemføre forskellige *toldforanstaltninger*, som skal imødegå de virkninger, en liberaliseringsudvidelse medfører. Jeg ønsker på mit partis vegne at have sagt, at regeringen kan ikke regne med, at den på den ene side kan gennemføre så vidt- gående økonomiske foranstaltninger som dem, der er knyttet til en liberalisering i den udstrækning, der her er tale om, mod social- demokratiet og derefter regne med, at socialdemokratiet så ved lovforanstaltninger vil være villigt til at hjælpe regeringen med at gennemføre ubehagelige toldlovsforslag. Jeg ønsker på mit partis vegne at sige dette klart og tydeligt til regeringen, så den ikke skal disponere udfra forkerte forudsætninger. Jeg ønsker også at sige det, for at en sådan opfattelse ikke skal gå ind i den almindelige diskussion i øjeblikket under forudsætninger, som ikke er rigtige.“